

Alija SUTOVIĆ

BIOGRAFIJA

Rođen u Rožajama, Crna Gora, 1956. godine. U rodnom mjestu završio je osnovnu školu i gimnaziju. Medicinski fakultet je studirao i završio u Sarajevu, 1975-1981. godine. Zaposlio se u Domu zdravlja Rožaje. Nakon obavljenog dijela ljekarskog staža u Rožajama, Ivangradu i Novom Pazaru, odlazi na služenje JNA. Završio je Školu Rezervnih Oficira na VMA u Beogradu i kao jedan od 15 pitomaca upućen na jednomjesečnu edukaciju iz vazduhoplovne medicine u istoimenom Institutu u Zemunu. Ostatak vojnog roka u JNA proveo na vojnim aerodromima (Batajnica, Ponikve) kao ljekar – stažist. Po povratku iz vojske veći preostali dio ljekarskog staža (8 mjeseci) obavlja u Univezitetskoj klinici u Kelnu, Njemačka. Godine 1985. dolazi u Tuzlu, gdje oko pola godine radi u oblasti Medicine rada pri ŽTO, čekajući konkurs za specijalizaciju iz neuropsihijatrije.

Od 1985. godine specijalizira neuropsihijatriju, i to jedan dio u Tuzli a drugi dio na KBC Rebro u Zagrebu, gdje je položio specijalistički ispit, 1988. godine.

Tokom specijalizacije u Tuzli pohađao i završio dvogodišnji postdiplomski studij na Medicinskom fakultetu u Tuzli. Tokom specijalizacije u Zagrebu pohađao i završio je i drugi, isto tako dvogodišnji postdiplomski studij na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, iz oblasti Forenzičke psihijatrije, na KPB Vrapče. U toj velikoj bolnici je bio centar forenzičke psihijatrije u bivšoj državi, gdje su se educirali forenzički psihijatri iz svih republika i pokrajina bivše države.

Kao specijalista neuropsihijatar radio na Klinici za neuropsihijatriju u Tuzli, 1988. – 1992. te od 1995 – 2021., kada odlazi u mirovinu.

Na mjestu vojnog psihijatra 2. korpusa Armije RBiH radio od početka do kraja rata, (1992-1995) nakon čega se vraća na UKC, Psihijatrijsku kliniku u Tuzli.

Tokom rata i nakon rata participirao je u brojnim stručnim seminarima. Posebno ističe seriju seminara koju je provodio tim sa Missouri Univerzitetom, Columbia, USA. U toj seriji seminara iz oblasti psihologije traume, dječije i adolescentne psihijatrije, tokom 1996. sa grupom profesionalaca iz oblasti mentalnog zdravlja iz BiH bio mjesec dana u Columbiji, Missouri, USA, gdje je imao priliku prezentirati dijelove iz svog magistarskog rada na temu PTSP (posttraumatski stresni poremećaj). Naredne godine (1997) bio pozvan da također u Americi, na Univerzitetu Missouri, u sklopu seminara, u svojstvu predavača iznese i druge rezultate svojih istraživanja i to za dvije grupe polaznika koji su pohađali seminar po 15 dana. Nakon toga je ostao u Americi još naredna 3 mjeseca sa ciljem statističke obrade podataka iz doktorske disertacije i prikupljanja literature za istu.

U periodu 1995. – 1997. bio „udruženi ekspert“ tj. jedan od voditelja (trenera, edukatora) u seriji seminara iz oblasti terapije psihotraume (Psychotrauma therapy, PTT) za ljekare opšte prakse, u projektu Svjetske Zdravstvene Organizacije.

Tokom 1996. i 1997. godine završio Uvodni kurs za Grupnu analizu, u organizaciji Klinike za psihološku medicinu Medicinskog fakulteta Zagreb.

Tokom 1999. i 2000. godine participirao u Ljetnoj školi psihotraume Interuniverzitetskog centra u Dubrovniku. Godine 2000. bio pozvani predavač na toj elitnoj svjetskoj školi, gdje je održao predavanje iz oblasti „Prepreke u terapiji psihotraumatiziranih ljudi“, pod naslovom: „Odgođeno žalovanje u bosanskih prognanika iz Podrinja sa nestalim bliskim osobama“. Neke postavke iz ovog predavanja su ocijenjene kao inovativne i originalne u psihotraumatologiji, i samo predavanje je štampano u raznim formama u više svjetskih časopisa i knjiga, najčešće pod naslovom „Plakat ču sutra“.

Kao jedan od 4 facilitatora vodio je seminar na temu „Pedagogija Traume“, a u organizaciji Harvardske škole psihotraume.

Kao nacionalni ekspert sudjelovao u 'Razmjeni znanja i iskustva' između Njemačkih i BiH psihijatara i psihoterapeuta, (Berlin 2000, Berlin 2001, Tuzla 2002, Berlin 2003).

Dva puta bio na ICTY – Međunarodnom Tribunalu u Hagu. Prvi put 2002. g. u svojstvu psihološke podrške zaštićene svjedokinje iz najvećeg prognaničko naselja u BiH - Mihatovići kod Tuzle, gdje je tokom 3 godine radio u projektu Švajcarskog crvenog krsta na unapređenju mentalnog zdravlja prognaničke populacije;

Drugi put je u den Haagu, u decembru 2003. bila organizovana konferencija o razvoju BiH mreže za podršku žrtvama i svjedocima. U ICTY Tribunalu je održao predavanje na temu: «Moja iskustva sa žrtvama i svjedocima».

Godine 2001. Na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Tuzli odbranio je doktorsku disertaciju iz oblasti forenzičke psihijatrije: "Forenzičko-psihijatrijske karakteristike ubistva u mirnodopskom i ratnom periodu"

Godine 2002. izabran u zvanje docenta na Katedri za neuropsihijatriju Medicinskog fakulteta Univerziteta u Tuzli. Od te godine, jedinstveni predmet Neuropsihijatrija-podijeljen je na dva predmeta: Neurologija i Psihijatrija. Nešto kasnije su razdvojene i specijalizacije iz ove dvije oblasti. Od izbora u zvanje docenta 2002., do penzionisanja 2021. godine, šef Katedre za predmet Psihijatrija sa medicinskom psihologijom na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Tuzli.

Godine 2007. Izabran je u zvanje vanrednog profesora za predmet «Psihijatrija sa medicinskom psihologijom».

Na Klinici za psihijatriju UKC Tuzla na dužnosti je Šefa Odjeljenja za Forenzičku psihijatriju i ekspertize, zatim Odjeljenja za kliničku psihijatriju.

Predavač je na izbornom predmetu Psihologija komunikacije kao i Psihijatrije za redovne i vanredne studente Visoke zdravstvene škole.

Bio je predavač na predmetu «Tretman ovisnika» na Rehabilitacijsko-edukacijskom fakultetu, kao i predmeta «Socijalna psihijatrija» na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Tuzli, Odsjek – Studij socijalnog rada.

Od školske 2007/08. godine predavao je Sudsku psihijatriju u okviru predmeta Sudska medicina na Pravnom fakultetu Univerziteta u Tuzli.

Od 2009. uvodi novi izborni predmet na Medicinskom fakultetu: „Psihopatologija svakodnevnog života“, i participira u realizaciji izbornog predmeta „Koža i Psiha“.

Tokom 2010. i 2011. vodio je nastavu na predmetu Pravna medicina na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu.

Završio je petogodišnju edukaciju iz grupne analize, u organizaciji Instituta za grupnu analizu Zagreb, te stekao zvanje „Grupni psihoterapeut“.

Od završetka specijalizacije 1988. u kontinuitetu, Rješenjem Ministarstva pravde BiH imenovan je za stalnog sudskog vještaka iz oblasti neuropsihijatrije.

Godine 2015. izabran je u trajno zvanje redovnog profesora na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Tuzli. Nakon penzionisanja angažovan je u radu poliklinike „Osteomedic“, Lukavac i Živinice, te kao profesor u Univerzitetu Kallos u Tuzli.

Do sada objavio oko šezdeset stručnih i naučnih publikacija u domaćim i stranim časopisima. Sudjelovao je na više desetina stručnih i naučnih skupova iz oblasti psihijatrije u regiji, Evropi i svijetu. Bio je pozvani predavač na preko pedeset takvih skupova.

Autor je jedne knjige – monografije o PTSP i više poglavlja u velikim regionalnim udžbenicima iz oblasti psihijatrije, koje udžbenike po pravilu piše grupa autora, svaki poglavje za koje je najkompetentniji u regiji (države nastale iz bivše SFRJ), i iz kojih udžbenika uče studenti Medicinskih i srodnih fakulteta te iste regije.

Bio je mentor više magistarskih radova i jedne doktorske disertacije.

Spektar stručnog i naučnog interesovanja: klinička psihijatrija, psihofarmakoterapija, grupna analiza, psihologija i psihijatrija traume, forenzička psihijatrija.

Oženjen je i ima troje djece. Govori bosanski i engleski jezik.

Tuzla, novembar 2023.

/Alija Sutović/